

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2022. MÁRCIUS

"Egész háza népével együtt kegyes és istenfélő ember volt, ..., és szüntelenül könyörgött Istenhez." (ApCsel 10,2)

Fotó: Martinek Imre

A TARTALOMBÓL:

*Presbiterek eskütétele
Szabadkán*

A TARTALOMBÓL:

Hertelendyfalva-Megemlékezés

TÚRMEZEI ERZSÉBET

AHOL RÁNK JÉZUS VÁR

Valami mindig vár.

Hol munka, lárma, hajsza,
hol a mindennapok küzdelme, harca,
hol keservek és kísértések,
próbák, bukások és szenvedések,
hol csend, csend, csend...

Kívül?

Vagy bent:

Valami mindig vár.

S Valaki mindig vár.

Mert Jézus mindig, mindenütt ott van.

Ott a zajban, a mindennapokban,
küzdelmekben, és feladatokban,
ott szenvedésben és kísértésben,
hogy felemeljen, őrizzen, védjen,
hogy tanácsoljon, segítsen, áldjon,
átvigyen tűzön és akadályon,
új erőt adjon új kegyelemben.

Mindenütt mindig vár,

de százszorosán vár ránk – a csendben!

Ezért kérünk, ma és az elkövetkező időszakban mutass számunkra helyes utat. Mutasd meg számunkra, hogy a böjti időszakban, hogy tudunk Neked szolgálni, mi az ami elvonja a mi figyelmünket Rólad. Ezért ebben is adj helyes látást, hogy ami megkötözöttség az életünkben, adj erőt, hogy arról le tudjunk mondani és ezzel a Te dicsőségedet szolgálni. Így kérünk Jézus Krisztus nevében hallgasd meg most is könyörgésünk. Ámen

Halász Dániel, lelkipásztor

TARTALOMJEGYZÉK:

Imádság

Mindenható Urunk és Istenünk! Áldunk és magasztalunk, hogy Te ma is megajándékoztál egy újabb nappal, amikor Téged kereshetünk és Veled együtt élhetünk a Te dicsőségedre. Bocsásd meg, ha valamit önző vágyból és saját elgondolásból tettünk és nem Téged követtünk.

CIP - Каталогизacija y publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm
Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

Bibliaolvasó kalauz

2022. MÁRCIUS

- 1** **Mt 17,24–27**
KEDD• Milyen nehezen tudunk lemondani a családban és más közösségekben is a
ALBIN, kiváltságainkról! Jézus nyíltan beszélt kiváltságos helyzetéről, de le tudott mondani
ALBINA róla, a békesség és a jó rend érdekében. Nem okozott felháborodást, mert Istent
dicsőítette, és Istentől várta a gondviselést. Hisszük-e, hogy Isten üdvözítő, gondviselő
kegyelme az igazi kiváltságunk? Ha ezt hisszük, alázatosak tudunk maradni akkor is,
ha megkérdőjelezzük földi jogainkat, kiváltságainkat. **1Sám 16**
- 2** **Mt 18,1–5**
SZERDA• Jézus Krisztus megmutatta, hogy a földi világ fordított világ. Itt a nagyobb letapossa
LUJZA a másikat. Isten rendje szerint a nagyobb felemeli a másikat. Melyik rendet követjük?
Istenét, vagy a felfordult földit? A földit nem lehet érvényesíteni a mennyben. Ezért
a fő kérdés: Ott leszel-e a mennyek országában? Igen, ott leszel – ha visszatérsz
Istenhez. Ott leszel – ha Krisztus az életed Ura. Ott leszel – ha befogadod életedbe a
megváltó Úr Jézus Krisztust. Ott leszel – de egyedül Jézus Krisztus érdeméért. Ezért
válaszd őt és kegyelmét! **1Sám 17,1–25**
- 3** **Mt 18,6–10**
CSÜTÖRTÖK• Figyelsz-e arra, hogyan hatnak a környezetedre a szavaid és a tetteid? Bűnre
KORNÉLIA, készítenek-e, és eltaszítanak-e másokat Istentől, a hittől? Megdöbbennek-e mások,
NELLI téged látva, hogy egy keresztyén, hívő ember hogy szólhat, tehet ilyeneket?
Törödsz-e egyáltalán ezzel? Vigyázz, nehogy megakadályozz másokat Krisztus
megismerésében! Harcolj a bűneid ellen Jézus Krisztust segítségül hívva! Így is
böjtölj! **1Sám 17,26–58**
- 4** **Mt 18,11–14**
PÉNTEK• Mit kell tennie velünk a mi Mennyei Atyánknak, hogy újra készek legyünk azt élni,
KÁZMÁR, amire ő küldött: továbbadni az ő elveszetteket mentő, az elkóborlókat hívogató,
ZORÁN hűséges, bűnbocsátó, megváltó szeretetét? Mennyire meg tudunk feledkezni erről a
saját életünkben és az Egyház életében is! Kísérje életünket az ige: „...**a ti mennyei**
Atyátok sem akarja, hogy elveszen egy is e kicsinyek közül” (14). **1Sám 18**

5
SZOMBAT•
ADORJÁN,
ADRIÁN

Mt 18,15–20

Egyetérteni? Mindenben, amit kérünk? Jézus arra tanít, hogy a testvéri közösség egységéért minden tőlünk telhetőt meg kell tenni, „el kell menni a falig”. Ha valaki nem akarja a békességet és egységet Krisztusban, attól végül el kell szakadni. Pedig testvéred ő! Mennyire fájdalmas ez! Akkor értjük jól ezt, ha számon tartjuk: Jézus nem akarja, hogy egy is elveszen (14)! A tét óriási: ha mindenben egyetértünk, amit kérünk, megadja mennyei Atyánk! „Tégy eggyé, Urunk, hogy meglássa a világ, hogy eljöttél”!

1Sám 19

6
BÖJT 1.
VASÁRNAPJA•
LEONÓRA,
INEZ

Mt 18,21–35

„Így tesz majd az én mennyei Atyám is veletek...” (35). Sokkoló befejezést kapott ez a történet. Kibillent bennünket abból a kényelmes elképzelésünkből, hogy Isten olyan, mint egy kedves, szenilis nagypapa, aki akkor is megsimogatja a buksinkat, ha mi könnyörtelenek vagyunk egymással. A rossz hír az evangélium sok-sok jó híre között az, hogy Isten nem ilyen. Nem az a „dolga”, hogy megbocsásson irgalmatlan gyermekeinek, hanem az a felelőssége, hogy emlékeztessen a kötelességünkre: megbocsátani egymásnak.

Zsolt 91 1Sám 20,1–34

Imádkozzunk a Biblia fordításáért, terjesztéséért és tanításáért szerte a világon.

7
HÉTFŐ•
TAMÁS,
TOMAJ

Mt 19,1–12

„Amit tehát Isten egybekötött, azt ember el ne válassza” (6). Vannak törvények, amelyek felkészítenek egy lehetséges tragédiára. Jézus a keményszívűségünkre mutat rá, amely minden emberi kapcsolatunk, a házasságunk megromlásának és végső soron az Istentől való elszakadásunknak is oka. A Jézus Krisztusban való megtérésnek, az egymás iránti megbocsátásnak kiemelt terepe a házasság, amely síríg tartó, hűséges utazásra hívja az „egy testté” lett nőt és férfit.

1Sám 20,35–42

8
KEDD•
ZOLTÁN

Mt 19,13–15

„...ilyeneké a mennyek országa” (14). Jézus a gyermekeket példaként állítja elénk. Sok mindent elvesztettünk, miközben felnőttünk. Az „ártatlanságunkat”, a bizalmunkat, a feltétlen hitünket szüleinkben és Istenben, az elfogadás képességét. De a legsúlyosabb változás szívünk megkeményedése. Azt a kemény kérget csak a megtérés és a Lélekkel való betöltekezés oldhatja fel!

1Sám 21

9
SZERDA•
FRANCISKA,
FANNI

Mt 19,16–26

„Embereknek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges” (26). Ahogy a gyermekeim növekednek, egyre kínosabb nekik látni, hogy szemben az osztálytársaikkal, akik szép új házban élnek, menő kocsikkal utaznak és a legújabb videójátékokkal játszanak, mi szerény házban lakunk, egyszerű kocsit hajtunk, és nem veszünk nekik drága játékokat, inkább azzal gyötörjük őket, hogy olvassanak jó könyveket. Amikor őszintén megkérdezik az okát, én is igyekszem őszintén válaszolni

nekik: akinek nagy vagyona van, és azt mind magára költi, nem mehet be az Isten országába. Bár látják, hogy komolyan gondolom, azért időről időre újranyitjuk ezt a beszélgetést. Nyilván még sokat kell tanulnunk egymástól.

1Sám 22,1–10

10
CSÜTÖRTÖK•
ILDIKÓ,
MELISSZA

Mt 19,27–30

„...amikor az Emberfia beül dicsőségének trónszékébe...” (28). Emberi szempontból érthető Péter kérdése teljesen. Vajon megérte mindent feladnunk? Jézus megerősíti: az Isten országa, ahol Isten akarata érvényesül, mindent a feje tetejére állít, amit megszoktunk. Kár, hogy mai Péterekként már nem tehetjük fel az aggodó kérdést. Mi ugyanis sokkal többet aggodunk azért, hogy „meglegyen a pénz” az egyház, a gyülekezet földi dolgaira, mint szabadna.

1Sám 22,11–23

11
PÉNTEK•
SZILÁRD,
BORISKA

Mt 20,1–16

„Én pedig az utolsónak is annyit akarok adni, mint neked” (14). Ez a példázat nem az egyház társadalmi tanítása. Jézus arra int, hogy a tanítványság nem bérelt hely a busás túlvilági kompenzációra, amelynek édes ígérete mögül kéjesen „lehitelenezhetjük” azokat, akiket Isten még nem fogadott a szolgálatába. A mi dolgunk az imádság és a hiteles tanúságtétel, hogy ők is a szőlőbe találjanak.

1Sám 23,1–12

12
SZOMBAT•
GERGELY

Mt 20,17–19

„átadatik... Halálra ítélik..., hogy kigúnyolják..., megkorbácsolják, és keresztre feszítsék, de... feltámad” (18–19). A mindenkori pártpolitika kiváló figyelmeztetés, hogy mi az, amit jó messzire el kell kerülnünk. A pillanatnyi érdekért, szemernyi előnyökért kötött, a nehézségek között azonnal felbomló érdekszövetségek világa. Jézus pont az ellenkezőjét ígéri és kéri a tanítványoktól. Hogy álljanak mellette a biztos vereségben, a kudarcban és a szenvedésben.

1Sám 23,13–28

13
BÖJT 2.
VASÁRNAPJA•
KRISZTIÁN,
AJTONY

Mt 20,20–28

„Nem tudjátok, mit kértek” (22). Sem azt nem tudják, hogy mi kérésük közvetlen következménye, sem azt, hogy milyen veszéllyel jár, ha gondolataik és vágyaik a kérésük irányába fordulnak. Nem tudják, hogy Jézus mellett lenni előbb a kereszthordozás szenvedésének fokozott vállalását is jelenti. Nem tudják, hogy a jövődicsőségről való ábrándozás meggyengíti a kapcsolatot társaikkal, de még inkább a kicsiket és erőtlenekeket szolgáló Isten Fiával. Mi vajon tudjuk ezt?

Zsolt 27 1Sám 24

Imádkozzunk azért, hogy felismerjük a helytelen irányú kéréseinket. Kérjük Istent, hogy tegye számunkra gyönyörűséggé már most a Jézussal való kapcsolatunkat a szolgálatában való részesedésünk közben.

- 14
HÉTFŐ•
MATILD,
TILDA
- Mt 20,29–34
- „Uram, Dávid Fia, könyörülj rajtunk!” (30). Íme egy jó imakérés, amit nem baj, ha sokszor ismételtünk. Jó, ha nem mi akarjuk megszabni neki a gyógyítás idejét és módját, még jobb, ha még betegségünk természetét illetően sem érezzük magunkat okosabbnak, mint ő. Ha kérdez, akkor felelhetünk, sőt felelnünk kell: „Mit akartok?” Elég lesz ezt majd akkor megértened és kimondanod.
- 1Sám 25,1–17
- 15
KEDD•
NEMZETI
ÜNNEP•
KRISTÓF,
PERENNA
- Mt 21,1–11
- „Íme, királyod jön hozzád, aki alázatos, és szamárháton ül...” (5). Száz évvel ezelőtt egy nagyszerű prédikátor (Makkai Sándor) az evangéliumot a nagylelkűség forradalmának nevezte. A nagylelkű szeretet energiája ma is ott feszül a megelevenedő Bibliában, a Szentlélek által jelen lévő Krisztusban, az alázatosan, szamárháton érkező Istenben.
- 1Sám 25,18–44
- 16
SZERDA•
HENRIETTA,
VIDOR
- Mt 21,12–17
- „...a főpapok és az írástudók... haragra lobbantak...” (15). Az Isten és emberek iránt lángoló szeretet energiája szétfeszíti a megszokott és végérvényesnek látszó kompromisszumokat. A vezetők a fogukat csikorgatják, a tapasztalt felnőttek döbbenet hallgatnak, a gyermekek a gyógyító Jézus körül felszabadultan kiáltoznak. Szeretnék én is közékük tartozni.
- 1Sám 26
- 17
CSÜTÖRTÖK•
GERTRÚD,
PATRIK
- Mt 21,18–22
- „Hogyan száradt el ilyen hirtelen ez a fügefafa?” (20). Mostanában sokan kérdezik ezt a felmelegedő és gyorsan pusztuló világunk láttán. A fügefafa példájából az első gyülekezetek a gyümölcstelenség feletti ítéletre és a hit hatalmára való figyelmeztetést hagyományozták ránk. Egy egész világot elszáritani még a haladásba és az emberi észbe vetett vakhit is tud. De milyen hit képes a már elszáradtat új életre támasztani? Jézus erre a – halálból életet teremtő, irgalmas Istenbe vetett – hitre hív magával minket.
- 1Sám 27
- 18
PÉNTEK•
SÁNDOR,
EDE
- Mt 21,23–27
- „Én is kérdezek tőletek valamit...” (24). Ne gondoljuk, hogy mi kérdezhetünk először! Hogy az előítéleteinkhez igazodó, már előre eldöntött válaszainkat könnyen Jézusénak tulajdoníthatjuk; hogy őt válaszút elé állíthatjuk, és kijelölhetjük neki az általunk elképzelt oldalt vagy pozíciót. Először mindig ő kérdez. Ne gondold, hogy könnyű lesz!
- 1Sám 28

- 19
SZOMBAT•
JÓZSEF,
BÁNK,
JÓZSA
- Mt 21,28–32**
- „...még később sem gondoltátok meg magatokat...” (32). A választak természete, hogy ha elindulsz az egyikén, akkor egyre távolabb kerülsz a másiktól. Ha elmulasztasz valami fontosat, az az idő múltával egyre kevésbé lesz bepótolható. Az Isten igazsága és kegyelme melletti döntés nem ilyen. Később is meggondolhatja magát, aki látja az egykori bűnösök új életét a megváltottak gyülekezetében. Bárcsak sok ilyen lenne!
1Sám 29
- 20
BÖJT 3.
VASÁRNAPJA•
KLAUDIA,
ALEXA
- Mt 21,33–46**
- Igazi böjti dráma ez, amelyben a várt örökös (38) fájdalmat okoz (42). A fájdalom oka, hogy az örökséget nem lehet erőszakkal megszerezni (38b). Az egyház hányszor adta már fel örök érvényű értékeit a birtoklás, a hatalom vagy a pénz reményében? Pedig az örökösök (eredetiben: klérus) feladata az örökség megtartása. Aki ezt feladja, attól távol kerül Isten királyi uralma (43a), mert az erővel elorozott hatalom megvan ugyan, de a gyümölcs – a lényeg – hiányzik.
Zsolt 63 1Sám 30,1–15
- Imádkozzunk** teremtett világunkért, azokért, akik tesznek is földünk megóvásáért, nem csak beszélnek róla.
- 21
HÉTFŐ•
BENEDEK,
NAPSUGÁR
- Mt 22,1–14**
- Amikor arra gondolunk, vajon ki lehet az örököse Isten királyi uralmának (2a), épp azok nem jutnak eszünkbe, akikről ez a példázat szól (10). Vajon mi lehet az oka, hogy mi gyakran azokat akarjuk misszió címén rávenni valamilyen vallásosságra, akik ezt egyáltalán nem akarják? Mi lehet az oka, hogy szívesen válogatunk a meghívottak között, s a gonoszokat leginkább nem választjuk? Gyakran becsap minket keresztyén énképünk (1Jn 1,8). Jó, hogy Isten másképp választ!
1Sám 30,16–31
- 22
KEDD•
BEÁTA,
IZOLDA,
LEA
- Mt 22,15–22**
- A farizeusoknál lévő római Tibériusz-dénár (19) – kultikus tisztátalansága miatt – önmagában is leleplező volt. Egyik felén a császár arcképe volt látható (20). Majd Jézus megfordította, s ott a császár anyjának képét a Pontifex Maximus (főpap) felirat öleli körül (21b). Isten olykor épp abban leplez le minket, amiben a legvédtettebbnek érezzük magunkat.
1Sám 31
- 23
SZERDA•
EMŐKE
- Mt 22,23–33**
- Amikor kilépünk e térbe és időbe szorított világból, minden megváltozik: a testünk, a szeretetünk, a vágyaink, a kapcsolataink (30). Alig felfogható az örök élet tanítása (33). Pedig keresztyénként innen érdemes felépíteni a jelenünket, és értelmezni a múltunkat (29). Egyetlen lehetőségünk, hogy Isten az élőké (32).
2Sám 1,1–16

- 24 **Mt 22,34–40**
 CSÜTÖRTÖK• Vajon hogyan szeretheti Istent az, aki magát nem tudja? Pedig a kettő elválaszthatatlan egymástól (40). Vajon mi lehet az oka, hogy önmagunk mélyebb megismerésének és belső világunk elfogadásának hiányát az istenszeretet narratívájában próbáljuk súlytalanítani? Milyen nagy szabadság, amikor az ember képessé válik arra, hogy elfogadja saját magát Isten alkotásaként úgy, ahogy van, hiszen így tudja majd szeretni a felebarátot – és talán egyszer majd Istent is.
 GÁBOR, KARINA
 2Sám 1,17–27
- 25 **Mt 22,41–46**
 PÉNTEK• Amikor a titok (misztérium) fátyla fellebben a szemünk előtt (apokalipszis), akkor az ember megijed. Egész addig, amíg homályban tapogatózunk, megvan a reményünk arra, hogy mi kontrollálhatjuk folyamatainkat. Ez a nagy ütközőzóna az istenkapcsolatban: a kontroll ugyanis hatalom. Megvan-e bennünk az apokaliptikus bátorság a valódi válaszokhoz? „Attól a naptól fogva senki sem merte őt megkérdezni többé” (46).
 IRÉN, ÍRISZ, IRINA
 2Sám 2,1–11
- 26 **Mt 23,1–12**
 SZOMBAT• Jézus anyanyelvén a teher és a törvény szavak (4) – egyetlen, alig hallható mássalhangzó-módosulást leszámítva – ugyanúgy hangzottak. Mert van úgy, hogy a törvény öncélúvá lesz: a látszat (5), a nagy tisztelet megkövetelése (6) a tekintély (7) eszközévé válik. Amire Jézus int: nehogy a törvény legyen az az eszköz, amely a másik fölé helyez bennünket (11).
 EMÁNUEL, LARISSZA
 2Sám 2,12–3
- 27 **Mt 23,13–28**
 BÖJT 4. A következő mondatok olyannak mutatják be Jézust, ami sokak Jézusról alkotott képétől idegen: nem ájul el a vallásos porhintéstől, nevéen nevezi a bűnt, nyíltan beszél a vezetők vakságáról, rámutat a képmutatás árulkodó jeleire. Nehéz ez a rész, mert minket is kérdez. Misszióinkkal a szokásainkhoz térítjük, vagy Istenhez segítjük az embereket? (13) Milyen pótcelekvésekkel indokoljuk az igazságosság, az irgalmasság és a hűség elhagyását? (23) Mit gondolsz, miért a vallásos embereket feddi Jézus, és miért nem a cégéres, köztörvényes bűnözőket?
 VASÁRNAPJA•
 HAJNAL, ALPÁR
 2Sám 3,1–21
- Imádkozzunk:** „Szilárdítsd meg lépteimet ígéretteddel, hogy ne uralkodjék rajtam semmiféle gabszág.” (Zsolt 119,133)
- 28 **Mt 23,29–36**
 HÉTFŐ• Miben segítettek bennünket fogadkozásaink (30)? Bizonyára rövid lesz a válaszuk, ha merünk őszinték lenni. Bizonygathatjuk, hogy mi mások vagyunk, mint elődeink, de be is ismerhetjük: mi az ő utódaik vagyunk. A tagadással, háritással átmentjük és továbbgörgetjük a generációs bűnöket. Felvállalhatjuk, és Isten elé vihetjük családi, gyülekezeti, egyházi, nemzeti bűneinket (Neh 1,6b), hiszen minket is felvállalt Krisztus.
 GEDEON, JOHANNA
 2Sám 3,22–39

29
KEDD•
AUGUSZTA

Mt 23,37–24,2

Nehezen értelmezzük magunkra az igét (37), mert papírforma szerint mindnyájan azt akarjuk, hogy Isten összegyűjtse népét. Azonban, ha számba vesszük, hogy mire vagyunk büszkék, mit mutogatnánk meg Jézusnak és egymásnak, akkor lehet, hogy mi is az épületeknél kötnénk ki: nézd a templomunkat, az iskolát, a szeretetotthont... Mi kellene ahhoz, hogy a mulandó helyett az örök életre megmaradóval lépünk Jézushoz, mondván, hogy „Urunk, nézd, ezt Lelked munkálta ki bennünk...”?
2Sám 4

30
SZERDA•
ZALÁN

Mt 24,3–14

Jézusnak van elkülönített ideje tanítványai számára (3). Milyen kérdéssel kerested meg a számodra, számotokra fenntartott időben? A gonoszság és a szeretet nem fér meg egymással. Egyik kiszorítja a másikat. Kik azok, akik bűneire „mentségként” hozod fel, hogy vannak jó dolgai is, és más még nála is rosszabb? Miért teszel így? Milyen összefüggésben van ez Jézus állításával (12)?
2Sám 5,1–16

31
CSÜTÖRTÖK•
ÁRPÁD,
BENŐ

Mt 24,15–22

Ha a társadalomban vannak kiválasztottak, kedvezményezettek, kiváltságosok, és a sokak világnézetére hatással levő evolúció a „kiválasztódásra” épül, akkor miért akadunk fenn azon, hogy vannak Isten által kiválasztottak? Milyen bibliai igazságot ír felül számodra a korszellem, amire a „Jézus biztosan nem viselkedett így”, ez „számomra elfogadhatatlan” és „én akkor is másképp hiszem” gondolatok utalnak. Van Isteni kiválasztás – de csak Krisztusban. Általa váltott meg, érte fogadott el, benne ajándékozott meg, csak övele együtt lehet elrejtve életünk Istenben. Ne elmélkedj a kiválasztásról, hanem élj belőle: higgy Jézusban.
2Sám 5,17–25

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2022. március 20-án közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

AZ IGE MELLETT

KIK AZ IGAZÁN BOLDOGOK?

„Lőn pedig mikor ezeket mondá, fölemelvén szavát egy asszony a sokaság közül, monda néki: Boldog méh, a mely téget hordozott, és az emlők, melyeket szoptál. Ő pedig monda: Sőt inkább boldogok a kik hallgatják az Istennek beszédét, és megtartják azt.” (Luk.11,27-28)

A Jézus körül összegyűlt sokaságból felkiált egy asszony, aki csodálja Jézus cselekedeteit és bölcsességét. Az anyát magasztalja, aki megszülte Őt. Az Úr válaszában azonban az áll: az az igazi boldogság, ha meghallgatjuk Isten Igéjét, és hűségesek maradunk hozzá. A természeti kapcsolat a földön nem annyira fontos, mint a lelki kapcsolat az Úrral. A keresztyén vallást lehet úgy is gyakorolni, hogy testileg a gyülekezetben vagyunk, de gondolatainkban és szívünkben távol vagyunk Isten beszédétől. A megtérés segít abban, hogy mind testünkkel mind lelkünkkel az Úrral legyünk közösségben. Ez a közösség teszi igazán boldoggá emberi életünket. Jézussal való közösség egyben a gyülekezettel való közösséget is jelenti. Hitünket igazán úgy élhetjük meg, ha alkalomról alkalomra együtt hallgatjuk Isten Igéjét többi keresztyén testvérünkkel. Hiszen a Római levél 1,12-ben is olvashatjuk: **„Azaz, hogy együtt felbuzduljunk ti nálatok egymás hite által, a tiétek meg az enyém által.”** A hittestvérekkel való személyes találkozás ezért nagyon fontos, és semmi más nem pótolja. A mai technika már lehetővé teszi, hogy más úton is kövessük Isten Igéjét, a nyomtatott sajtó mellett nagyon sok istentiszteletet is bármikor megnézhetünk a világhálón. Istennek hála ezekért a lehetőségekért, de e mellett azért nagyon fontos a betegek és más nehéz helyzetben lévő testvéreink látogatása, mert a hitben való személyes együttlét is erősít mindannyiunkat.

A lényeg, meghallani Isten beszédét, amely tanít és irányítja életünket. A legnagyobb segítség az életben Jézustól jön: **„Jézus azt mondta: Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csak én általam.” (Ján 14,6)**

Csak akkor nem tévesztjük el az utat, ha Jézust követjük. Így az Igének hallgatói és megtartói is lehetünk. Jézusban és általa van az igazi szabadság és boldogság. A hitetlen világ azért nem tudja

megérteni a keresztyén hívőket, mert nem ezen az úton jár, és nincsenek olyan tapasztalatai, mint a Jézust követőknek. A Szabadítót személyesen kell megismerni, és elfogadni, mint személyes Megváltót. A hit tapasztalatairól lehet és kell is bizonyosságot tenni, beszélni, ez is erősíthet másokat, de mindenki csak személyesen juthat el a Krisztusba vetett hitre, azt nem lehet átadni, sem örökölni, sem megvenni. Az imádság az, ami ebben mérhetetlen segítséget nyújt. Ezért magunkért és másokért is kell imádkoznunk, hogy az igaz hitre eljussunk. Ebben az igyekezetben, küzdelemben nem vagyunk egyedül, velünk van az egyház Ura, Jézus Krisztus, és velünk vannak keresztyén testvéreink szerte a világon, akikben ugyanaz a Szentlélek Isten munkálkodik.

Újra és újra meg kell emlékeznünk azokról a testvéreinkről, akiket Jézus Krisztusban való hitük miatt üldöznek, vagy háborúságban vannak, és ezért sokat szenvednek. Mi is imádkozzunk értük, hogy kitartó hitük megmaradjon és példa legyen mindnyájunk számára. Ugyanakkor ne felejtsünk el hálát adni, hogy mi és sok más testvérünk békében imádkozhatunk és gyakorolhatjuk hitünket. A békéért is imádkoznunk kell, mindenek előtt azért a békességért, amit Jézus adhat nekünk. Mert Jézus mondta: **„Békességet hagyok néktek: az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!” (Ján 14,27)**

Ilyen Krisztusba vetett békességes boldogság uralkodjék a mi szívünkben!

Halász Béla
püspök

Kornéliusz I.

“Élt Cézareában egy Kornéliusz nevű férfi, az úgynevezett itáliai csapat századosa. Egész háza népével együtt kegyes és istenfélő ember volt, aki sok alamizsnát osztogatott a népnek, és szüntelenül könyörgött Istenhez. Ő az egyik délután három óra tájban látomásban tisztán látta, hogy az Isten angyala bemegy hozzá, és megszólítja: Kornéliusz! Ő pedig rátekintett, és megrémülve kérdezte: Mi az, Uram? Erre az angyal ezt mondta neki: Imádságaid és alamizsnáid feljutottak az Isten elé, és ő emlékezik azokra. Most azért küldj embereket Joppéba, és hívasd magadhoz azt a Simont, akit Péternek is hívnak. Ő egy Simon nevű tímár vendége, akinek a háza a tengerparton van.

Miután eltűnt az angyal, aki vele beszélt, előhívta két szolgáját és egy istenfélő katonát azok közül, akik állandóan mellette voltak. Ezeknek mindent elmondott, majd elküldte őket Joppéba.” (ApCsel 10,1-8)

Soha nem szabad elfelejteni egyetlen pillanatra sem, hogy a keresztyénséget pontosan az különbözteti meg a körülöttünk lévő pogány vallásoktól, hogy azoknál az ember keresi valamilyen formában az istenséget, addig mi azt tapasztaljuk meg, hogy az élő Isten jelenti ki magát nekünk. Isten keres minket. Ennek vagyunk tanúi Kornéliusz történetének kezdetén is.

„Élt Cézareában egy Kornéliusz nevű férfi, az úgynevezett itáliai csapat századosa.” (1.v.) Cézarea Joppétól – ahol Péter tartózkodik ugyanebben az időben – 50 km-re fekszik. Cézareát Kr.e.6-tól Nagy-Heródes építette – Aratos Pyrgos helyén épült- Palesztina legjelentősebb kikötője lett. Lakói többnyire pogányok voltak. Ez a város lett a római helytartó székhelye és a római helyőrség állomáshelye is. Kornéliusz az örökölt pogány vallása mellett vonzódik a zsinagógai gyülekezethez, példászerű életet él *„kegyes és istenfélő ember volt, aki sok alamizsnát osztott a népnek, és szüntelenül könyörgött Istenhez.” (2.v.)* Élete hasonló, mint a Kapernaumi századosé volt (v.ö. Lk 7,1-10). Nagyon fontos azt is látni, hogy kegyességét nem csak egyedül gyakorolta, hanem *„egész háza népével együtt” (2/av.)*. Tehát ez a pogány százados, már pogányságában is példa mindnyájunknak. Nem elégszik meg azzal, hogy ő hisz, hanem példáját, háza népe is követi. A háznéphez akkor a családtagokon túl hozzátartozott a szolgák serege is.

„Ő egyik délután három óra tájban látomásban tisztán látta, hogy Isten angyala bemegy hozzá és így megszólítja „Kornéliusz”. Ő pedig rátekintett és megrémülve kérdezte:”Mi az Uram?”(3-4.v.). A három óra körüli idő a zsidóknál

a délutáni imádkozás ideje. Tehát Kornéliusz is imádsága közben tapasztalja az angyal megjelenését. S, mint általában az ember, amikor az isteni világ küldöttjével találkozik, ő is megrémül, amikor rátekint és kérdez. S a kérdésére feletet is kap az angyaltól: *”Imádságaid és alamizsnáid emlékeztetőül feljutottak az Isten elé.” (4.v.)*. Tehát az imádság- még, ha magányosan mondjuk is el nem valami monológ, hanem feljut az élő Isten elé. S az az alamizsna, amit bárkinek adunk, az sem csupán két ember dolga, hanem Isten az, aki számon tartja. Így tartotta számon az Isten Kornéliusz életét és tartja számon a mi életünk cselekedeteit is. *„Most azért küldj embereket Joppéba és hívasd magadhoz Simont, akit Péternek is hívnak. Ő egy Simon nevű tímár vendége, akinek háza a tengerparton van”(5-6.v.)*. Azt hiszem megdöbbenő a ma emberének, hogy az Úr Isten mennyire számon tartja, hogy hol van egy-egy ember és mit csinál. Hisz’ nagyon jól tudja, hogy hol és kinél van Péter, hogy kinek a vendége abban a kis tengerparti házban, ami a mai napig megmaradt s az arra járó turistáknak megmutatják, a kis tengerparti házat, hogy hol látta vendégül a tímár az apostolt. Így láthattam ottjártamkor én is ezt az otthont. Ma a műholdak és különböző megfigyelő kamerák világában jó tudni, hogy a Mindenható Isten, aki a világot teremtette azt is látja ma is, hogy hol vagyunk, s tudja, hogy mit beszélünk, mit csinálunk.

Az angyal, miután feladatát ellátja, eltűnik. Kornéliusz pedig az angyal utasításának megfelelően cselekszik: *„előhívott két szolgát és egy istenfélő katonát, azok közül, akik állandóan mellette voltak” (7.v.)*. Nagyon fontos, hogy olyan katonát és szolgákat küld el, akik ugyanúgy gondolkodnak és hisznek, mint ő. Teljesen őszinte hozzájuk, azt

írja a Szentírás: **”Ezeknek mindent elmondva elküldte őket Joppéba” (8.v.)**. Az Isten kijelentése az angyal által nem volt hiábavaló, mert Kornéliusz azonnal úgy cselekszik, amint az angyal azt számára tudtul adta. Ne mondjuk azt, hogy ha angyal jönne hozzánk, akkor mi is engedelmessé válnánk. Isten hozzánk is szól naponként a Szentírás és Szentlelke által megeleveníti előttünk a betűket. Szól hozzánk a lelkipásztorok igehirdetése által is a gyülekezeti

alkalmakon. De szól a nyomtatott könyvek által is, így is megszólíthat minket és meg is szólít a rádió és a televízióban sugárzott istentiszteletek által is. Csak az a kérdés, hogy a könyvek, egyházi lapok bezárása, rádió Tv, internet, facebook kikapcsolása után mit cselekszünk? Bárcsak követnénk a kapott üzenetet, s azt tennénk, amit naponta kér tőlünk a mi Urunk, aki minket is lát és hall, s törődik velünk életünk minden idejében. Ámen

Kornéliusz II.

”Másnap, amíg ők úton voltak, és a városhoz közeledtek, Péter déltájban felment a ház tetejére imádkozni. Közben azonban megéhezett, és enni kívánt. Amíg az ételt készítették, révületbe esett, és látta, hogy az ég megnyílik, és leszáll valami nagy lepedőhöz hasonló, amely négy sarkánál fogva ereszkedett le a földre. Benne volt ebben a föld mindenféle négylábú és csúszómászó állata, és az ég mindenféle madara. Ekkor hang hallatszott: „Kelj fel, Péter, öld és egyél!” Péter azonban így szólt: „Semmiképpen nem, Uram, mert soha nem ettem semmi közönségest vagy tisztátalant.” De másodszor is szólt hozzá a hang: „Amit az Isten megtisztított, azt te ne mondd tisztátalannak.” Ez pedig három ízben is így történt, és azután az egész azonnal felemelkedett az égbe. Amint pedig Péter azon tűnődött magában, hogy mi lehet az a látomás, amelyet látott, azok a férfiak, akiket Kornéliusz küldött, Simon háza után kérdezősködve megálltak a kapu előtt, és bekiáltva érdeklődtek, hogy ott van-e szálláson Simon, akit Péternek is hívnak. Amíg Péter a látomásról elmélkedett, ezt mondta neki a Lélek: „Íme, három férfi keres téged: kelj fel, menj le, és eredd el velük. Semmit ne tétovázz, mert én küldtem őket!” Péter tehát lement a férfiakhoz, és így szólt hozzájuk: „Íme, én vagyok az, akit kerestek. Milyen ügyben jártok itt?” Azok így feleltek: „Kornéliusz százados, igaz és istenfélő ember, aki mellett bizonyosságot tesz az egész zsidó nép, egy szent angyaltól azt az utasítást kapta, hogy hívasson téged a házába, és hallgassa meg, amit te mondasz.” Erre Péter behívta, és vendégül látta őket. Másnap aztán velük együtt útra kelt, és a joppéi testvérek közül is vele tartottak néhányan.”

ApCsel 10,9-23.

Isten tökéletesen előkészíti az eseményeket. Nem bíz semmit a véletlenre. Nem csak Kornéliusznak ad utasítást az angyala által, hanem Péternek is megmutat egy jelet látomásban. A Kornéliusz küldöttei már közelednek a városhoz, amikor Péter **”déltájban felment a ház tetejére imádkozni” (9.v.)**. Ez nekünk európai embereknek lehet, hogy furcsa, de ott a lapos tetejű házak világában a legtermészetesebb volt, mert ott volt csend és béke. A szentföldi házak tetején igazi béke volt. Ezt használja ki Péter is. Ide megy fel imádkozni. Délidő van, s az apostol megéhezett: **”enni kívánt. Amíg az ételt készítették révületbe esett” (10.v.)**. **A révület az a féléber állapot, amikor még nem alszik az ember, de már ébren sincs.** S ezt az

állapotot használja fel az Isten, hogy **”látta az ég megnyílik és leszáll valami nagy lepedőhöz hasonló, ami négy sarkánál fogva ereszkedett le a földre.” (11.v.)**. Az Újszövetségben többször találkozunk megnyílt éggel. Például a Jézus megkeresztelkedésekor, vagy István vértanú megkövezésekor, aztán a mennyei Jelenésekről írott könyvben. Péter számára ez nagy ajándék, hogy Isten így adja tudtára akaratát. Istennek egyfajta bölcs szemléletes tanítása ez! Érdekes, hogy Kornéliuszhoz az Isten angyalát küldte, Péternek viszont látomásban adja tudtára szándékát. Az lesz ebből világos, hogy Istennek egyáltalán nem egyhangú, hanem változatos eszköztár áll rendelkezésére. Az egész teremtett állatvilág benne volt ebben a lepedőszerű

eszközben a látomás szerint. Négy lábúak, csúszómászók és madarak is. S elhangzik az égi szózat az éhes Péterhez: **„Kelj fel Péter, öld és egyél!” (13.v.)**. Igen ám, de a zsidó étkezési tilalom miatt tisztátalan állatok is voltak közöttük. S ő elmondja, hogy sohasem evett semmiféle közönségest, vagy tisztátalant. Igen ám, de a Jézus Krisztusba vetett hit felülemel mindenféle megkötözöttségen. Krisztus megszabadította az emberiséget a törvény megkötözöttségétől. **„Mert az Isten minden teremtménye jó, és semmi sem elvetendő, ha hálaadással élnek vele.” (1Tim 4,4)**. Jézus is azt mondja: **„Nem az teszi tisztátalanná az embert, ami bemegy a száján, hanem, ami kijön a szájából, az teszi tisztátalanná (Mt 15,11)**. Pál apostol írja: **”Az étel pedig nem változtat Istenhez való viszonyunkon: ha nem eszünk, nem lesz belőle hátrányunk, és, ha eszünk, abból sem lesz előnyünk” (1Kor 8,8)**. Ez a parancs világossá teszi, hogy Isten nem törvényszegésre buzdítja Pétert, hanem a megváltás által feleslegessé vált parancs mellőzésére, az időszerűtlenné lett kötelektől való megszabadulásra. Isten háromszor is megmutatja Péternek a látomást, hogy legyen képes elgondolkodni rajta. Nekünk nem háromszor, hanem nagyon sokszor megmutat egy-egy dolgot, hogy tegyük végre magunkévá, s ne előítéltek határozzák meg az életünket, hanem az Ő akarata. Az élet nem engedi, hogy Péter hosszú ideig elmélkedjen a látomáson, mert szolgálatát igénylik.

Péter ugyanúgy **„tűnődött magában, hogy mi lehet az a látomás, amelyet látott” (17.v.)**, mint, ahogy mi tűnődünk volna. Emberi gondolkodással, töprengéssel szeretné megfejteni az Isten üzenetét. De erre nincs is szüksége, mert már ott is vannak Kornéliusz emberei. **„Megálltak a kapu előtt és bekiáltva érdeklődtek, hogy ott van-e szálláson Simon, akit Péternek is hívnak” (17/b-18.v.)** Nem volt abban az időben sem kapucengő, sem telefon, sem mobiltelefon, sem internet, se helymeghatározó, így maradt az élő szó. Bekiáltva érdeklődnek, hogy jó helyen járnak-e. Itt lakik-e, akit keresnek. De, hogy ne maradjon semmi bizonytalanságban. Ezt mondja a csodálkozó Péternek a Lélek: **”Íme, három férfi keres téged, kelj fel, menj le és eredj el velük. Semmit se tétovázz, mert én küldtem őket!” (19-20.v.)** Teljesen világos parancs, amit Isten Lelke mond Péternek. Nagyon lényeges, hogy

semmit se tétovázz, mert én küldtem őket. Valami olyasmi, mint Mózes elhívásakor az égő csipkebokornál. Csak menj el, s majd meglátod, hogy ki küldött téged! A te dolgod az engedelmesség! S majd meglátod, megtapasztalod az én erőmet. Ott Mózes esetében az ószövetségi nép Egyiptomból való megszabadításáról volt szó. Itt viszont a pogány világ számára kell hirdetni a Krisztus szabadító üzenetét. S ha elmegy Péter, akkor világos lesz előtte a látomás is.

Így bátran indul, mondhatja, hogy **„Ímé, én vagyok az, akit kerestek. Milyen ügyben jártok itt?” (21.v.)**. Péter előáll, de nagyon érdeklő, hogy milyen ügyben keresik. Elmondják, hogy Kornéliusz százados, aki igaz és istenfélő ember, aki mellett a zsidók bizonyosságot tesznek egy szent angyaltól azt az utasítást kapta, hogy hívasson téged házába és **„hallgassa meg, amit te mondasz” (22.v.)**. Tehát angyal és látomás készítette elő Péter útját a pogány százados házába. Oda kell mennie és prédikálnia kell a Krisztust. Most már világosan áll előtte az Isten által elkészített feladat. Látjuk viszont, hogy Péter vendégszerető ember. A délidőben érkező küldötteket behívja **„és vendégül látta őket.” (23.v.)** Így nyitja meg Isten Péter számára az utat a pogányok felé.

Nagyon sok esetben a mi helyzetünk is hasonló. Isten ma fel akar használni minket, hogy merjünk elmenni és hirdetni az evangéliumot olyan embereknek is, akik nem taroznak még a gyülekezetünkhöz, akiket a gyülekezetünk közössége lenéz, nem tartja őket alkalmasnak, hogy részt vegyenek a mi megszokott közösségünkben. Ez az ige ma is, minket is fel akar rázni, hogy vegyük észre azokat a pogány, vagy valamikor megkeresztelt, de elpogányosodott embereket, akikért Krisztus meghalt. Nekünk is szól: Semmit ne tétovázz! Ámen

Dr. Sándor Endre (†)
lelkipásztor

“FÜVES LEGELŐKÖN NYUGTAT ENGEM, ÉS CSENDES VIZEKHEZ TERELGET ENGEM” (Zsolt. 23,2.)

Isten a megelégedett élet titkára tanít minket. Csak akkor élhetünk elégedett életet, ha az Úr a mi Pásztorunkkal szoros kapcsolatban, az Ő tekintélye, irányítása alatt, és jelenlétében telnek mindennapjaink. Isten a Pásztorunk, megadja számunkra a füves legelőt, a csendes vizeket, a vidám lelket, a helyes ösvényt.

A keresztyénség szíve az “ hogy testestől - lelkestől, mind életemben, mind halálomban nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok.” (Heidelbergi káté). Akinek az Úr pásztora, aki hallgat a Jó Pásztorra, Jézus Krisztusra bízva életét, azért nem szűkölködik, mert Isten napról napra cselekszik: nyugtat, terelget, megvidámít, vezet. Az elégedett élet titka, az a kapcsolat Istennel, amelyben az Ő tetteiben gyönyörködünk, az Ő munkáját élvezzük. Isten oda vezet, ahol táplálék vár testedre - lelkedre. “ Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.” (Máté 4,4.)

Aki nem táplálkozik rendszeresen Isten igéjével, nem hallgatja rendszeresen a Jó Pásztor hangját, a biblikus igehirdetést, nem tanulmányozza a Szentírást, szükségszerűen elégedetlen emberré válik. Az evangélium megnyugtatja a zaklatott lelket: Jézus elég jó volt helyettem, és értem Isten előtt. Táplálkozz hát naponta az evangéliummal, és hálás, megelégedett életre lelsz. A Jó Pásztor táplál, nem hagy szomjazni, helyreállít és vezet.

Amióta a szent evangélium fénye bejárta a magyar rónaságot, füves legelőkről és kenyér gabonával is megajándékozott bennünket az Úr. Ilyenkor tavasszal, amikor időt szakítunk egy kis barangolásra, a mezőkön és legelőkön, gyönyörű látvány tárul elénk, hiszen zöldell a búzatábla, legelők haragos zöld színbe borulnak, intenzív fejlődésbe, növekedésbe kezdenek. Átvészelték a zord telet, esőzéseket, fagyokat, vihar erejű szeleket, zúzmarát, stb.

Dávid zsoltára.

“Az Úr az én Pásztorom, nem szűkölködöm. Füves legelőkön nyugtat engem, csendes vizekhez terelget engem. Lelkemet megvidámítja, az igazság ösvényein vezet engem az ő nevéért. Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy, a te vessződ és botod, azok vigasztalnak engem. Asztalt terítesz nekem az én ellenségeim előtt, elárasztod fejem olajjal, csordultig van a poharam. Bizonyára jószágod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig.”

Zsoltárok 23,1-6

*Ribár Gyula
szabadkai presbiter*

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

HERTELENDYFALVA

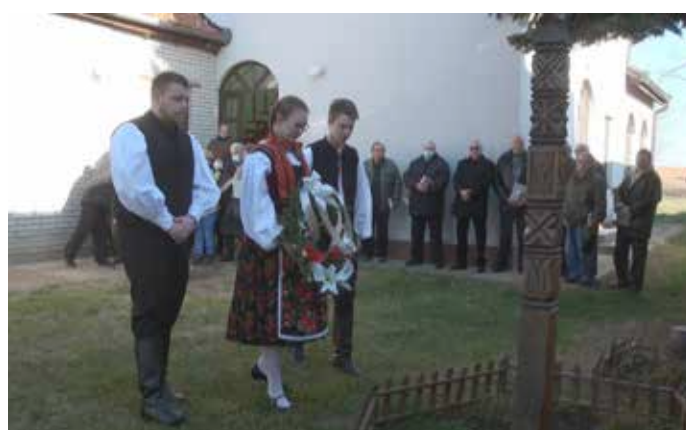
Írta:
Halász Zsuzsanna

MEGEMLEKÉZÉS

Hertelendyfalván a Református Egyházközség és a Tamási Áron Székely-Magyar Művelődési Egyesület minden évben közösen emlékezik meg a madéfalvi veszedelemről. 1764. január 7-i véres események következményeként jött létre a bukovinai székely nemzetség. A hertelendyfalvi közösség is e népcsoporthoz tartozik, ezért emlékeznek rendszeresen e történelmi eseményre.

Az összejövetel a gyülekezeti teremben áhítattal kezdődött, melyen Halász Béla, a gyülekezet lelkésze hirdette az Igét, majd három fiatal, Kovács Tímea, Kovács Tibor és Kovács Dániel alkalmi fölolvása színesítette a megemlékezést. Ezután az udvarban felállított kopjafa előtt a gyülekezet elénekelt a székely és a magyar himnuszt, valamint a 90. zsoltár 1.versét, majd megkoszorúzták a 2010-ben a hidasi testvérgyülekezettől kapott kopjafát.

SZABADKA

PRESBITEREK ESKÜTÉTELE SZABADKÁN

Ribár Gyula
szabadkai presbiter

Olvasgatván egy könyvet, melyet 1942-ben nyomtattak, az Athenaeum nyomdában Budapesten, és a MAGYAR REFORMÁTUS TEMPLOMOK címet viseli, rábukkantam egy írásra: Kálvin János így ír az Institutiojában a presbiterokról “Presbiter lehet a gyülekezet minden derék, Istenfélő, és igazságos tagja, aki az Istentiszteleteken rendszeresen részt vesz, és az Úrvacsorával rendszeresen él, aki az egyház érdekében tevékenykedik, aki az egyház rendtartásait és határozatait tiszteletben tartja, és tiszteletre méltó családi életet él. Olyanokat kell megválasztani, akik tudományokban józanok, tiszta életűek és semmiféle olyan hibába nem estek, ami őket tekintélyüktől megfosztaná, és tisztességüknek is gyalázatára lehetne. Alkalmas híveket, aki szent és igaz tudománnyal, kegyes ékesszólással, természetes bölcsességgel, mértékletességgel és életük tisztességével tűnnek ki az apostoli előírás szerint. Legyenek józanok a hitben, a szeretetben és az álhatatosságban egészségesek. Presbiterek kötelességei a gyülekezetben:

1. Mint a nyáj pásztorja gondolja a gyülekezetet.

2. Mint az Isten házána szolgája, vezesse a gyülekezetet.

3. Mint a hit őrzője védje a gyülekezetet. “

Szabadkai gyülekezetünkben tavaly december elején választások voltak a gondnoki és a presbiteri tisztségekre. A szavazatok alapján gondnokok lettek: dr.Kovács Torok Márta és Pertity Mária. Míg a presbiteri jelöltek listájáról a legtöbb szavazatot a következő hívek kapták: Ágyas Árpád, Ribár Julianna, Tamás Sándor és Nagy Zita. Ők végzik a

presbiteri teendőket az elkövetkező hat évben. Az eskütétel 2022 január 23-án történt meg a rendes vasárnapi istentisztelet keretén belül. Ezen a napon is lelkipásztorunk, Harangozó László, Istenünk szent igéjét kristálytisztán prédikálta, az Ige magasan szállt és az igazságot hirdette.

A megválasztott presbiterek és a gondnok eskütétele így hangzott el, a szent gyülekezet és lelkipásztorja előtt: “*Én... esküszöm az élő Istenre, aki Atya, Fiú és Szentlélek, teljes Szentháromság, egy igaz Isten, hogy presbiteri, gondnoki tisztemben, melyre Isten akaratóból e gyülekezet megválasztott, a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak hűséges szolgája leszek. A fennálló egyházi törvényeknek és törvényes rendeleteknek minden teendőjében kész szívvel engedelmeskedek, a lelkipásztort és egyházunk munkásait az egyház védő és építő munkájukban, minden erőmből támogatni szent kötelességemnek ismerem, az emberi gyarlóságból, akár az egyházi törvények, akár törvényes többségem ellen valamit vétenék, az egyházi fenyítéket alázatosan felveszem. Az általam igaznak ismert református vallást sem félelemből, sem adományért, de más egyéb tekintetért meg nem tagadom. Beszédemmel, minden munkásságommal, jó példámmal és egész életemmel anyaszentegyházunk építésére és Isten országa fejlesztésére törekszem. Naponként igyekezőm magam is és hívogatóm másokat is követni azt, aki a fő, a mi Urunk Jézus Krisztus. Isten engem úgy segítjen.*”

“*Viseljétek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, melyet tulajdon vérével szerzett.*” (Ap. csel. 20,28)

GONDOLATÉBRESZTŐ

„Fejedelmi nő, az volt bizonynal, világ szerént, lélek szerént...Korát előzte, mint az égen a tündérhajnal a napot, Hogy akkor is ragyogjon, éljen midőn a nap lenyugodott.”

Tompa Mihály, 1860

*Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus
Semmelweis Orvostörténeti
Múzeum*

Lorántffy Zsuzsanna igazi álló csillag a magyar protestantizmus egén, hiszen életével – ahogyan a puritán elvei megkövetelték tőle – példát állított arra, hogyan kell Isten dicsőségére élni, hogyan kell kiteljesíteni mindennapi életünkben a cultus deit. Olyan példát adott, ami nemcsak a kortársak számára volt követendő és követhető eszmény, hanem kihívás és feladat nekünk nőknek itt a 21. században is.

Lorántffy Zsuzsanna fejedelem férje oldalán minden olyan szerepben, amit nőként be kellett töltenie, példa számunkra. Feleségként, anyaként, háztartását vezető asszonyként, fejedelmi udvart irányító kultúrvezérként egyaránt.

Ónod várában született 1600 körül, 1616-ban, 16 évesen vette feleségül Rákóczi Zsigmond fejedelem fia, Rákóczi György, aki később I. Rákóczi György néven, mint Erdély és Magyarország fejedelme vonult be a magyar történelembe. A korabeli levelek szerint ez egy szép, harmonikus, szerelmen, szereteten és egymás kölcsönös megbecsülésén alapuló kapcsolat volt. Levelezésük nagyon gazdag – szinte naponként váltottak levelet – és annyira megkapó, hogy néhány levelük belekerült a Szeretők és házastársak című, 2004-ben megjelent kötetbe is. Ők nem egyenrangúak, nem egyenjogúak, nem állnak egymás felett és alatt. Ők társai egymásnak. Kölcsönösen tisztelik és szeretik egymást és akik közös vállalkásukat, amit nagyon egyszerűen úgy nevezhetünk, hogy család, sikerre akarják vinni. Éspedig úgy, hogy a körülmények sem túl kedvezőek, nagyon nehéz idők járnak, háború van. De tetteikből látszik, hogy tudnak közösségben gondolkodni, ami nekünk itt az individualizmus, egoizmus, az énkultusz korában szinte elképzelhetetlen. Ha kell, le tudnak mondani egyéni érdekeikről, egyéni ambícióikról is. Van közös feladatuk, amit közösen szeretnének megoldani. Lorántffy Zsuzsanna ugyanilyen odaadással teljesíti az anyai kötelességét is. Két olyan szerep, amelyek

ma igen erős és kegyetlen támadásnak vannak kitéve, hiszen a házasság és a család intézménye ma a szemünk előtt válik a modern kor martalékává. Mit tudtak másként régen a családról, a házasságról és mit nem tudunk ma mi?

Általában a munkahelyi teendőkkal szoktuk indokolni, miért jut kevesebb időnk a családra. De Lorántffy Zsuzsanna saját és férje birtokai okán egy birodalmat irányított, nem is akármilyen sikerrel.

Végül pedig Zsuzsanna asszony a kultúra jeles tisztelője, mecénása és művelője volt. Nemcsak saját gyermekeinek oktatását tartotta fontosnak, de másokét is; iskolákat alapított, könyvtárakat gyarapított, külföldi továbbtanulást ösztönzött. De ő az első nő is magyar földön, akinek könyve jelent meg nyomtatásban. 1641-ben Gyulafehérvárott nyomtatták a könyvét Moses és a profeták, azaz az igaz keresztyeni vallásnak negyvenöt ágazatának szent írás béli győzhetetlen bizonságh tétele címmel. Lorántffy Zsuzsanna férjével többször is végigolvasta a Bibliát. Könyve tulajdonképpen a kálvini hitfelfogás tételeit alátámasztó bibliai idézetek gyűjteménye. Érdekes, hogy Lorántffy Bibliáját sokáig elveszettnek hitték. A 20. század elején bukkantak rá egy piarista könyvtárban. Egy 1638. március 13-án kelt bejegyzés teszi nyilvánvalóvá, hogy Lorántffy Zsuzsanna könyvéről van szó.

Kívánom minden nőtársamnak, adja az Úristen, találjuk meg azokat az életfeladatokat, amikkel családjaink, szűkebb környezetünk és egész nemzetünk hasznára lehetünk, amelyekben megnyilvánuló tetteikkel méltó emléket állíthatunk örök példaképünk, Lorántffy Zsuzsanna szellemének.

Halász Renáta
pedagógus,
Gyermekmisszió

Hogyan olvassunk Bibliát a gyerekekkel?

Sok szülő teszi fel a kérdést, hogy vajon gyermekkorban lehet-e, kell-e Bibliát olvasni a gyerekekkel és ha igen, hogyan kezdjük hozzá? Melyik történeteket válasszuk ki és melyiket hagyjuk el? Hogyan válasszunk gyermekbibliát? Hány éves kortól olvashatunk bibliai történetet a gyerekeknek?

Az alábbiakban néhány szempontot gyűjtöttünk össze, ami segíthet a gyermekeinkkel való bibliaolvasásban.

1. Miért fontosak a bibliai történetek?

Régóta tudjuk, hogy a történetek önmagukban hatnak, formálnak, tanítanak minket, anélkül, hogy magyarázatokat fűznénk hozzájuk. A bibliai történetek megtanítják, hogy honnan jövünk, hová megyünk, kik vagyunk, mi értelme van az életünknek, mit tett értünk Isten. Mély igazságokat tárnak fel, utat mutatnak döntéshelyzetekben, tanítanak megküzdeni, kiigazodni a világban, megmutatják mi helyes, mi helytelen, hogyan érdemes élni.

2. Legyen gyermekbibliánk!

A gyermekbibliák azért készültek, hogy a Biblia legfontosabb történeteit, üzeneteit gyermekek számára érthetővé tegyék. Míg a felnőtt Bibliában vannak nehezen érthető történetek (még felnőttek számára is!), a gyermekbibliák történetei gyermekek számára íródtak, ezeket bátran elolvashatjuk. Később, tizenegy-tizenkét éves kortól már a felnőtt Bibliából is olvashatjuk a történeteket, tanításokat.

3. Honnét kezdjük? Merre haladjunk?

Ha kinyitjuk a gyermekbibliát, érdemes az elejéről, a teremtés történettel kezdeni és

lassan végighaladni sorban az ószövetségi, majd újszövetségi történeteken. Amikor ünnepre készülünk, az aktuális történetet olvassuk el (karácsonykor Jézus születésének történetét, húsvét előtt Jézus szenvedésének és feltámadásának történetét, pünkösd előtt a Szentlélek kitöltetésének történetét). Ha a gyermek újra kér egy történetet, akár többször is olvassuk el, valószínűleg azon keresztül dolgoz fel éppen valamit. Amikor már a felnőtt Bibliából olvasunk, kezdjük Jézus életével és tanításaival az evangéliumokból, az Újszövetség elejéről.

4. Miért fontos együtt olvasni?

A mesélésben nemcsak a szöveg a fontos, legalább olyan fontos a mesélő és a hallgató közötti kapcsolat. Olvass valamit nekem! – mondják gyakran a gyermekeink, ami azt jelenti, figyelj rám, tölts időt velem, legyél velem! Amikor együtt olvassuk egy történetet, egy térben létezők, összekapcsolódunk, együtt járunk meg magasságokat, mélységeket. A bibliai történetek közös olvasása összekapcsol bennünket egymással és Istennel.

5. Mit tegyünk, ha valamire nem tudjuk a választ?

A gyermekeink előbb-utóbb kérdéseket tesznek fel a világ keletkezésével, étellel-halállal, Istennel kapcsolatban. Ne féljünk ettől, nem kell tudnunk mindenre válaszolni. Utánaolvashatunk és utánakérdezhethetünk. Ebben azt is átélhetjük, hogy közös felfedezőúton vagyunk a gyermekünkkel, miközben az ő hite növekszik, a mi hitünk is mélyül.

6. Lásson a gyermek minket Bibliát olvasni!

Minden érték és szokás mintákon keresztül adódik át. Nemcsak a rendrakásban, tisztaságban,

tiszteletadásban vagyunk példák, hanem abban is, hogy látnak-e a gyermekeink minket Bibliát olvasni. Akkor lesz az életük része, ha látják, hogy a mi életünknek is része. Ha látja, kérdezni fog, érdeklődik, hogy mit olvasunk, elkezdődhet közöttünk beszélgetés.

7. Milyen gyermekbibliát válasszunk?

Amikor gyermekbibliát választunk, fontos, hogy gyermekünk életkorához illesszük. Amilyen mesekönyvet vennénk, érdemes olyan könyvet keresni. Amikor még kicsi a gyermekünk, 1-2-3 éves, válasszunk olyan könyvet, ahol kevesebb a szöveg, csak néhány fontos történetet emel ki a Bibliából. Amikor már 4-5 éves, lehet hosszabb szöveggel, kevesebb képpel választani. Sok használható gyermekbiblia és bibliai történeteket feldolgozó könyv van. Válasszunk olyan gyermekbibliát, ami egyszerű képekkel és Krisztus-ábrázolással mondja el gyermeknyelven, de mégis hűen a Biblia történeteit. Ha viszont még megvan a régi gyermekbibliánk, amiből annak idején nekünk meséltek, és szerettük,

használjuk azt. A gyerekek általában magukénak érzik mindazt, ami „anyáé, apáé volt”, amikor még ők is gyerekek voltak.

(részlet a Budai Református gyülekezet honlapjáról, <http://gyulekezet.hu/csaladipillanatok-hogyan-olvassunk-bibliat-a-gyerekekkel/>)

Szeretettel osztom meg ezt a rövid tanulmányt, ami gyermekeink lelki épülésére szolgál. Ebben is, mint sok mindenben támogatnunk és biztatnunk kell őket. Legtöbbször megállunk a külső dolgoknál: van mit enni? van szép ruhát felvenni? megvan-e mindene a gyermeknek? – és a belső, lelki egészségüket elhanyagoljuk. Legyünk szeretetteljes és felelőseteljes felnőttek, szülők, nagyszülők, keresztszülők, akik Isten dolgaira tanítjuk és neveljük gyermekeinket.

Áldott a mi Urunk, aki nem hagyja rejtve az Ő igazságait a gyermekek előtt.

(Ajándékba szívesen adunk gyermek és ifjúsági Bibliát, érdeklődni: szolgareni@gmail.com)

Áldott olvasást kívánok!

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatusélet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 820 példányban

Fotó: Martinek Imre